

— Азъ казахъ по-прѣди, какви работи съмъ вършилъ. Ималъ съмъ постоянно работа. Стайковъ е видѣлъ монѣ дѣйствиа какви сж, моята рѣшителностъ за всичко каква е, да принуждавамъ хората въ врѣме на избори и пр. И отъ това сж се увѣрили, че азъ можъ да направя такава нѣщо, щомъ го прѣдприема.

— Свидѣтеля познавалъ ли е Тома Георгиева, прѣди да сж е запозналъ съ него?

— Не го познавахъ.

— Като сж е запозналъ свидѣтеля съ Т. Георгиевъ, то какво впечатление му е направилъ той, Тома Георгиевъ?

— Направи ми впечатление, че е буенъ, готовъ за прѣвратъ.

— Отъ какво познава това?

— Какво не ще да позная, като ме кара да убия министра. Азъ съмъ първия, той каза, който ще потегля револвера.

— Като се е срѣщналъ Здравковъ съ Т. Георгиевъ въ кафене *Панахъ*, Здравковъ видѣлъ ли е намигване отъ Т. Георгиевъ, за да излѣзе вѣнъ?

— Азъ казахъ, че нѣмаше намигване, защото бѣхме останали само двамата въ кафенето, слѣдъ малко станахме и си излѣзохме.

— За каквъ планъ е говорено тогава? Той расправя че за нѣкаквъ планъ е говорено, но за кой именно планъ, нека каже?

— За двата изведнажъ. Ако се сполучи убийството на г-на Стамболова,—да се испрататъ застрашителни писма до лицата, които ще искатъ да заематъ властѣта и да закрѣпятъ положението. Такова писмо ще може се прати и на Княза. Ако не стане това, то ще се извърши онова, което казахъ въ *Драгоманъ-боазъ*.

— Не е ли обмислилъ Тома Георгиевъ, по каквъ начинъ ще стане убийството на г-на Стамболова?

— Начина бѣше таквъ, тия, които прѣдприематъ да извършатъ убийството, на улицата като си върви г-нъ Стамболовъ, ще го убиятъ:

— Кои сж биле лицата, които щѣли сж да извършатъ убийството?

— Така стоеше въпросътъ. Азъ, Тома Георгиевъ и Бобевъ; съ другитѣ ще ме запознаятъ, когато дойде врѣме за